

Bouchiki-saken: Rp 30/12-95

Telefonliste med norske kontakter

Telefonlister som ble funnet på agentene som drepte Ahmed Bouchiki på Lillehammer i 1973, ledet til en rekke personer bosatt i Norge.

FRODE SÆTRAN
ALEXANDER ØYSTÅ

I tillegg var to boliger de israelske agentene leide mens de var i Norge, eiet av personer som var tilknyttet det norske forsvaret. Den ene av disse to personene skal ha arbeidet i den militære etterretningen, mens den andre personen hadde en høy stilling i Hæren.

Advokat John Arild Aasen, som representerer Jamal Terje Rutgeresen, den drepte Ahmed Bouchikis sønn, spør nå hvorfor etterforskningen av de norske kontaktene ikke ble fulgt bedre opp av politiet. Aasen vil at Lund-kommisjonen skal granske saken.

Hva skjedde?

Kommisjonen har mulighet til å foreta granskninger i sfæren mellom jus og politikk, og finne ut mer om hva som egentlig skjedde. Blant annet ba daværende riksadvokat L.J. Dorenfeldt aktor om å ligge lavt i saken mot de israelske agentene som ble pågrepet for drapet, sier Aasen.

Aasen sitter på opplysninger om navngitte personer som skal ha vært oppført på drapsmenne-

nes telefonlister. Men han vil ikke opplyse hvem eller hva slags mennesker disse personene er. Han vil heller ikke bekrefte at hans opplysninger indikerer at norske myndigheter var innblandet i aksjonen på Lillehammer.

Det spørres hvordan man skal definere begrepet myndigheter, er Aasens svar.

Også advokat Thor Erik Johansen, som representerer datteren og enken etter den drepte Ahmed Bouchiki, har spekulert i at norske myndigheter var involvert i aksjonen på Lillehammer sommeren 1973.

Telefonsamtale?

Dersom det var kontakt mellom israelske og norske myndigheter i denne saken, må det ha vært en telefonsamtale mellom Golda Meir og daværende statsminister Lars Korvald, sier Johansen. Akkurat som Aasen har gjort, gikk også Johansen gjennom politidokumentene hos overvåkingspolitiet på Lillehammer.

Det finnes ikke spor som tyder på at norske myndigheter var involvert. Og dokumentlistene var komplette, jeg tviler sterkt på at noen dokumenter er blitt fjernet. Også riksadvokaten har gått gjennom dokumentene i denne saken. Jeg fikk et brev av ham i april, hvor han skriver at det ikke er grunnlag for å hevde at norske myndigheter kjente til, eller var involvert i aksjonen, sier Johansen.

Overvåkningen: Vis dokumenter

Påstandene i Dagsrevyen om norsk medvirkning til Mossad-likvidasjonen av Ahmed Bouchiki blir mottatt med skepsis av overvåkingssjef Hans Olav Østgaard.

Hvis Aasen har dokumenter om dette, må han jo legge dem frem, ikke bare snakke om dem. Men hvis dette skal granskes, er Lund-kommisjonen en naturlig adressat, sier Østgaard.

Han vil ikke si noe om forholdet mellom norsk overvåkingstjeneste og den israelske etterretningsorganisasjonen Mossad, bortsett fra å vise til hva som kom frem i stortingsmeldingen om Mossad-saken.

Jeg kan ikke si noe mer om eventuelle samarbeidsformer hverken før eller etter dette, sier Østgaard.

Serie av tabber

Et eventuelt samarbeid mellom agentene som kom til Norge og norske myndigheter hjalp i hvert fall ikke Mossads Lillehammer-aksjon. Ahmed Bouchiki

ble drept, mens målet for aksjonen var Ali Hassan Salameh, terroristen kjent som «Den røde prins». Salameh ble ansett for å være skyldig for massakren av israelske utøvere i München under OL i 1972, og Israel sverget hevn over alle de medskyldige.

I boken «Nummer tretten», som kom tre år etter drapet, fremkom det opplysninger som tydet på at Mossad-agentene som var i Lillehammer begikk en hel serie av utligvelige tabber: Operasjonslederen sendte seks av agentene rett i politiets favn dagen etter drapet, israelerne tiltrakk seg mye oppmerksomhet mens de var i Lillehammer, de forhørte seg ikke om Bouchiki, og to av de medsamensvorne – dansken Dan Ærbel og svenske Marianne Gladnikoff – var totalt amatørmessige og ga politiet en rekke opplysninger. Forfatterne bak boken, Dag Christensen og David Tinnin fra Times, mente at Mossad måtte ha undervurdert norsk politi grovt.